

[Ole Bernt Henriksen]

I øvrigt er der andre erhverv end gartneriet, der kunne komme på tale. Jeg ved ikke, om jeg må spørge ministeren, om han dog ikke godt vil gøre noget ved det.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg har for så vidt allerede svaret på spørgsmålet, idet jeg har sagt, at på det foreliggende grundlag mener jeg ikke at der bør tages et lovinitiativ. Når jeg alligevel godt har villet gentage svaret, er det, fordi jeg dermed får lejlighed til ligesom at understrege det sidste, som hr. Ole Bernt Henriksen var inde på, nemlig at der også fra andre erhverv kan rejses et tilsvarende ønske.

Jeg vil godt oplyse hr. Ole Bernt Henriksen om, at jeg har tilbudt gartnerierhvervet – det er jo først og fremmest her, problemerne har været helt akutte – at overgå til den afregning, der gælder for byerhvervene. I dag er det sådan, at gartnerierhvervet afregner efter de regler, der gælder for landbrugserhvervet, dvs. at man med indbetalingen af moms har en respit på 305 dage, men det betyder altså også, at man først får afregnet sine energiafgifter, når de 305 dage er forløbet. Der er fortsat en positiv likviditetssituation selv for de hårdest ramte gartneriejere, og det er måske også forklaringen på, at erhvervet ikke har fundet, at det ville tage mod det tilbud, jeg har givet om, at man kunne overgå til afregning efter de regler, der gælder for byerhverv.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 583

9) Til *justitsministeren* af:

Arne Melchior (CD):

»Kan ministeren bekræfte, at nogle af vores medier konsekvent aflytter politiets interne radio og benytter sig af herved opnået viden, og – i bekræftende fald – hvilke foranstaltninger vil ministeren træffe til hindring af slik overtrædelse?«

Skriftlig begrundelse

Talrige samstemmende udsagn beretter, at der på nogle redaktioner er fast indstilling på og aflytning af politiets interne radiokommunikation. Der foreligger også klare tegn på, at pressen kun ad denne kanal kan være

kommet i besiddelse af oplysninger, som er blevet publiceret.

Dette må antages at være i strid med såvel radiokommunikationsloven som straffeloven (§ 264).

Det forekommer spørgeren alvorligt belastende, at organer, der bestandigt – og fuldt berettiget – er på jagt efter lovovertrædere, selv i deres arbejde benytter ulovlige metoder.

Spørgsmålet har ikke som motiv at hindre en fri og aggressiv nyhedsformidling, men udelukkende at få landets love overholdt, også af dem, der opererer i offentligheden og på dennes vegne.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Svaret er kort: jeg kan ikke bekræfte, at der er medier, der konsekvent aflytter politiets radio, og jeg må derfor nøjes med at tilføje, at aflytning af politiets radio klart er en overtrædelse af straffelovgivningen.

Arne Melchior (CD):

Må jeg først have lov at sige, at der i grundelsen for mit spørgsmål mangler henvisning også til § 263 i straffeloven; jeg har nævnt § 264, men faktisk burde begge paragraffer have været nævnt.

Må jeg så sige til justitsministeren med tak for svaret, at håbet beskæmmer jo ingen, og jeg havde vel kun et meget begrænset håb om, at justitsministeren her skulle stå og bekræfte på denne direkte måde, som jeg har spurgt. Jeg vil derfor stille mit supplementspørgsmål på en noget mildere måde: er justitsministeren bekendt med, at den omstændighed, at man må antage, at dette sker, er et problem for politiet, som politiet jævnligt og alvorligt har måttet beskæftige sig med? Jeg mener, det er meget alvorlige sager. Jeg vil erindre om, mere end for nostalgis skyld, at for nogle år siden var der i statsministeriet ansat en rengøringsdame, som af et herværende blad, en herværende avis, fik penge for at bringe indholdet af statsministerens papirkurv op på redaktionen. Hun blev afskediget, og hun blev straffet, medens bagmanden, den pågældende redaktion, slap fri. Det er jo ganske pudsigt så at være sig bevidst, at det netop er en redaktion, der plejer at være på jagt efter bagmænd, men man er altså ikke selv bange for at være bagmand for andre